

عنوان:

چگونه و با چه فرمتی مرجع و منبع نویسی مقالات خود را انجام دهیم؟

استاد:

جناب آقای دکتر امیر خانلری

استاد راهنما:

جناب آقای مهندس حمیدرضا معصومی

رشته – گرایش:

مدیریت بازرگانی – بازرگانی بین المللی

دانشجو:

فرهاد روی دل ۹۶۳۱۳۵۵

زمستان ۹۷

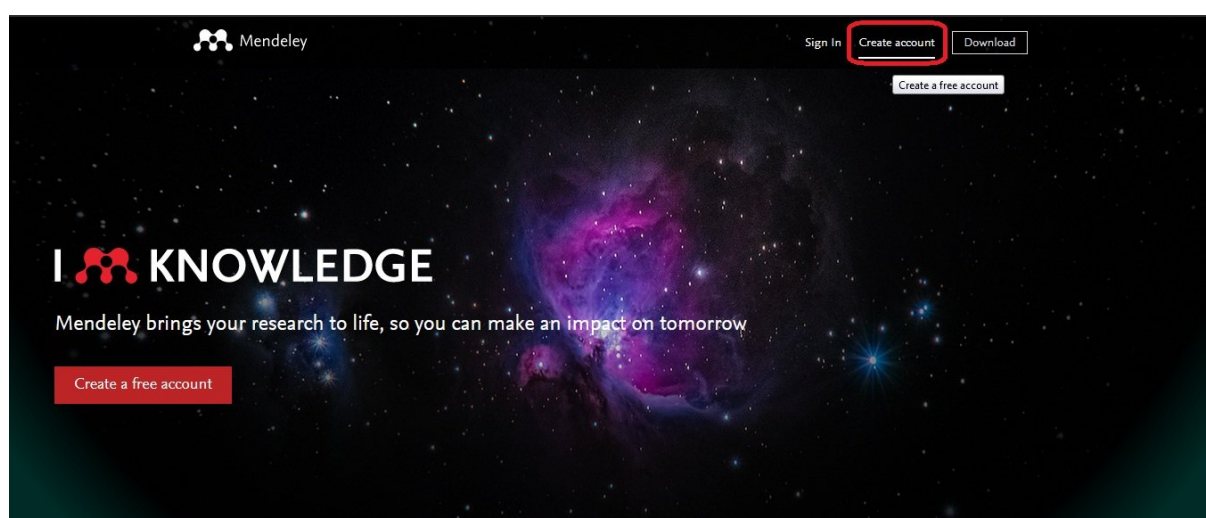
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

انواع روش های مرجع نویسی

در ابتدا معروف ترین و کاربردی ترین روش مرجع نویسی که همان APA هست رو با استفاده از نرم افزار Mendeley انجام میدهم و در ادامه هشت روش معروف مرجع نویسی رو خدمت شما توضیح میدهم.

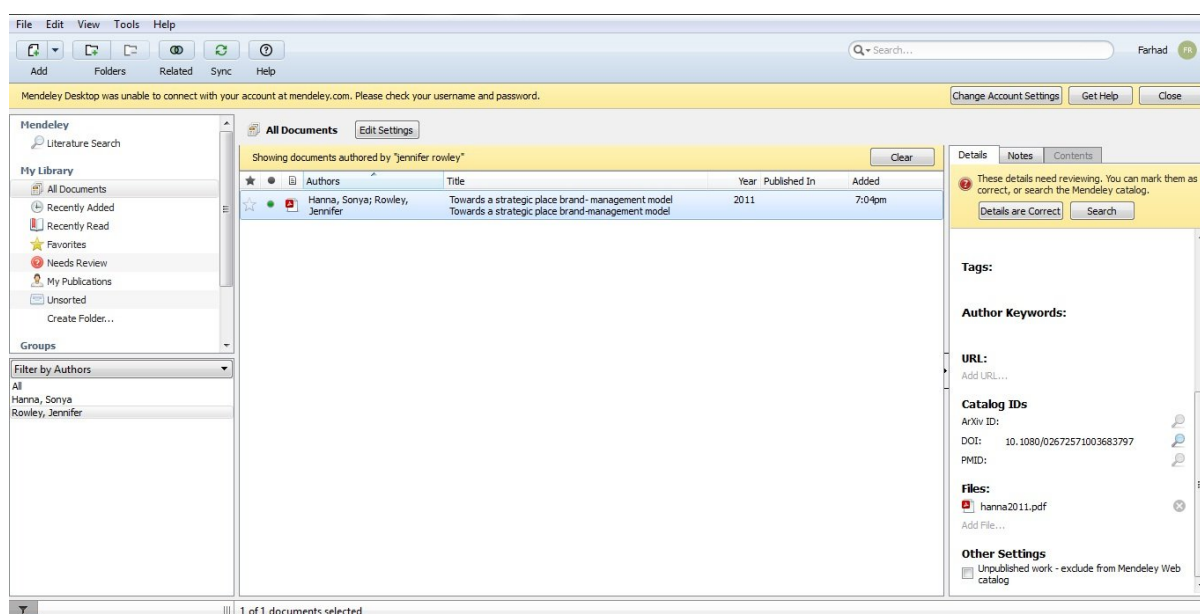

بعد از نصب برنامه روی سیستم خود وارد برنامه می شویم. قبل از شروع به کار حتما باید از طریق سایت برنامه نام نویسی انجام دهیم. برای ورود به برنامه به نام کاربری و رمز عبور نیاز داریم.

از قسمتی که با کادر قرمز رنگ مشخص کردم ثبت نام را انجام می‌دهیم. و بعد از وارد نمودن ایمیل و مشخصات اولیه اکانت کاربری ایجاد می‌شود.

روش کار با این نرم افزار بسیار ساده و آسان است. فقط کافیست شما فایل PDF یک مقاله رو داشته باشید و با یک حرکت Drag & Drop (کشیدن و رها کردن) فایل رو داخل برنامه رها کنید و بعد از چند ثانیه اطلاعات مقاله رو به روش APA به ما می‌دهد. مانند تصویر زیر:

همه‌ی ما چه در دوران تحصیل در مقطع کارشناسی و پایین‌تر و چه در دوران گذراندن دوره‌ی تحصیلات تکمیلی در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری، تحقیق‌های مختلفی را انجام داده و سعی کرده‌ایم خروجی آن را در قالب‌های مقاله، کنفرانس، گزارش و از همه مهم‌تر پایان‌نامه کارشناسی ارشد و دکتری منتشر نماییم. در هنگام مقاله نویسی یا پایان نامه نویسی ممکن است در کنار این تحقیقات عمداً یا سهواً مرتکب سرقت ادبی (Plagiarism) شده باشیم. رعایت روش رفرنس نویسی یا ارجاع دهی مناسب اولین گام برای اجتناب از سرقت ادبی است. هرگاه شما از تحقیق، ایده و یا نوشته‌ی فرد دیگری استفاده می‌کنید، لازم

است لیست کاملی از اطلاعات نویسنده یا صاحب ایده را، در پایان نوشته‌ی خود تحت عنوان منابع تحقیق، درج نمایید. به این عمل در اصلاح رفرنس نویسی یا ارجاع دهی می‌گویند.

در این نوشته قصد داریم به معرفی شناخته شده‌ترین سبک های رفرنس نویسی بپردازیم.

سبک رفرنس نویسی اول : روش APA (ای پی ای)

روش رفرنس نویسی APA (American psychological association) برای موسسه‌های دانشگاهی توسط انجمن روانشناسی آمریکا، خلق شد. این روش ارجاع دهی بیشتر برای کارهای پژوهشی و تحقیقات اجتماعی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در سبک رفرنس نگاری APA از هر چهار طرف کاغذ یک اینچ (معادل 2/54 سانتی متر) فاصله اعمال می‌شود. فونت مورد استفاده در این سبک عموماً Times New Roman می‌باشد.

در این روش ارجاع دهی قسمتی از اطلاعات منبع در متن نوشته می‌آید و شکل کامل‌تری از مشخصات منبع در انتهای فایل متنی یا همان قسمت منابع یا مآخذ، قید می‌شود. برای مثال اگر قسمتی از نوشته‌ی یک کتاب را مورد استفاده قرار می‌دهیم، بعد از اتمام جمله در داخل پرانتز، نام کتاب - نام نویسنده و سال انتشار را به عنوان رفرنس آن نوشته می‌آوریم. اگر متن استفاده شده ۲ نویسنده داشت نام هر دو را در پرانتز قید می‌کنیم و اگر بیش از ۲ نویسنده داشت، به نوشتن نام اولین نویسنده «و همکاران»، در داخل متن اکتفا می‌کنیم.

academic
in-text
references
APA
plagiarism
acknowledgement
guides credibility
quotes

روش رفرنس نویسی دوم: MLA

سبک MLA عموماً برای نوشته‌های مربوط به شاخه‌ی ادبیات و علوم انسانی، مورد استفاده قرار می‌گیرد. یعنی بیشتر زمان‌هایی که منبع ما از نوع کتاب است، از این روش استفاده می‌کنیم. این روش از استناد، برای هر منبع، نیاز به دو قسمت دارد. یک قسمت در متن اصلی و یک قسمت به انتهای نوشته یعنی بخش منابع یا ارجاعات. در متن اصلی دقیقاً بعد از تمام شدن متن استناد شده از کتاب، در داخل پرانتز، نام خانوادگی نویسنده با یک فاصله و شماره‌ی صفحه قید می‌شود؛ مثل (کاظمی ۲۵)، و مابقی اطلاعات مربوط به کتاب در قسمت انتهایی یا همان منابع، آورده می‌شود.

روش رفرنس نویسی سوم: AMA

این سبک از استناد برای مقالات و تحقیقات پزشکی استفاده می‌شود. در این روش رفرنس نویسی به هر منبع یک شماره نسبت داده می‌شود و با آوردن این شماره‌ها در متن نوشته، به منبع مورد نظر اشاره می‌کنیم.

در بخش منابع یا ارجاعات هم یک لیست شماره‌گذاری شده از رفرنس‌ها به همراه کلیه اطلاعات، در اختیار خواننده قرار می‌دهیم.

چهارمین سبک رفرنس نویسی: Chicago

روش ارجاع دهی شیکاگو بیشتر برای مطالب تاریخی کاربرد دارد. زمانی که شما قصد انتشار یک متن را دارید، این روش استاندارد محسوب می‌شود. در انتهای هر نقل قول، متن یا نوشته‌ی اقتباس شده از دیگر نویسندگان، از یک شماره استفاده می‌کنیم. توضیحات را می‌توانیم در پی نوشت لحاظ کنیم و در این صورت نیازی به توضیح در فهرست منابع انتهای اثر نیست. فهرست منابع و پی نوشت تنها در فرمت نوشتاری تفاوت دارند.

پنجمین روش ارجاع دهی: The Turabian Style – یا سبک مکیتاش

این روش ارجاع دهی با روش CMS از نظر موارد استفاده مشابه است؛ با این تفاوت که سبک رفرنس نویسی CMS برای نوشته‌هایی که قرار به انتشار آنها است، سازماندهی شده است ولی مکیتاش استاندارد انتشار نیست.

سبک رفرنس نویسی ششم: IEEE Documentation Style

سبک IEEE، استاندارد برای تمامی ژورنال‌ها و مجلات انجمن IEEE می‌باشد. این سبک رفرنس نویسی اکثر مواقع برای مقالات در زمینه‌ی مهندسی و علوم کامپیوتر، استفاده می‌شود. در این روش نیز، مانند سبک ارجاع دهی شیکاگو در متن از اعداد استفاده می‌کنیم و در انتها از فهرست منابع را، لحاظ مینماییم.

هفتمین روش ارجاع دهی: سبک Iso 690

این روش رفرنس نویسی یک استاندارد ایزو است که برای ارجاع دهی متون، با هر موضوعی مورد استفاده قرار می‌گیرد. این شیوه ارجاع دهی برای فایل‌های متنی الکترونیکی بیشتر کاربرد دارد (XML-XSL) که از المان‌هایی خاص برای ارجاع، بهره می‌برد. نقطه‌گذاری‌ها و سبک خاص در نوشتن، جزو قواعد این روش نمی‌باشد، بلکه تنها وسیله‌ای برای بهتر ارائه دادن مطلب است. آخرین ورژن ارائه شده در سال ۲۰۱۰ می‌باشد که قابلیت ارجاع به کلیه منابع اطلاعاتی را دارد؛ از جمله کتاب، مقاله، منابع الکترونیکی (نرم افزارها و پایگاه‌های داده)، موسیقی، صدای ضبط شده، تصاویر متحرک و . . .

آخرین شیوه‌ی رایج رفرنس نویسی: سبک ارجاع دهی Harvard Referencing

روش رفرنس نگاری Harvard سبکی است که در درجه‌ی اول توسط دانشجویان استفاده می‌گیرد .

روش ارجاع دهی هاروارد دو نوع استناد را شامل می‌شود:

- استناد در متن: زمانی که از یک نقل قول استفاده می‌کنیم، بلافاصله بعد اتمام جمله داخل پرانتز نام نویسنده و سال را قید می‌کنیم.

- در دیگر موارد از فهرست منابع استفاده می‌کنیم که در این حالت اطلاعات کامل را در فهرست منابع قید می‌کنیم.

هشت روش مرجع نویسی برگرفته از سایت: ترجمانو